

Синкави рокли раници,
Карамфилъ зименъ и лѣтенъ,
И шибой кичестъ ператенъ
И моравъ стратуръ бархатенъ...
Тѣзъ живи цвѣтя нѣма ги
Въ вашитѣ, аго, градини!
Тамъ всичко расте на сила,
И дето расте тамъ вѣхне ...
Хубаво всичко на село,
Охолно, аго, на воля!“

— Хубава, млада българко,
Защо си толкозъ глупава!
Склони ти само да дойдешъ,
На Стамбулъ да те заведе:
Да видишъ де е хубаво,
Да познайшъ що е охолно!
Азъ ще зарѣчамъ, щомъ идемъ,
Да ти изградятъ градина,
Каквато искашъ, дето щешъ.
И ще направя за тебе
Въ градини нови сараи
Съсъ дванадесетъ капии,
Съ триста прозорци джамлии.
Съ миндери ще ги обградя,
Съ ястъци ще ги обредя,
Съ дюшеци ще ги постеля —
Да седишъ на тѣхъ да гледашъ,
До дет' ти видятъ очитѣ...